

Man har nu fra alle Sider forladt Ejendomsskylden, ogsaa fra konservativ Side, idet man har sagt: I Ejendomsskylden skal man dog ikke kunne give et Fradrag, der er større end Beboelsesbygningens Værdi. Dermed er Ejendomsskylden forladt, den eksisterer ikke mere. Selv om vi vedtog de Konservatives Forslag til en kommunal Ejendomsbeskatning, havde vi forladt Ejendomsskylden. Man har ganske vist sagt fra den Side, at man kan ikke vurdere Grunden, man kan ikke faa Jordens Værdi frem, og, siger man, saa vurderer vi Husene. Men det skulde egentlig blive det samme. Man sætte Ølse for, man sætte Ølse bag, Pølsen beholder dog sin Smag: vurderer man Jorden, bliver Bygningens Pris det, som ikke er Jordens, og vurderer man Bygningen, bliver Jordens Pris det, som ikke er Bygningens. Jeg kan ikke se, at Logikken kan føre til andet Resultat. Men fra konservativ Side indluller man sig i den Betragtning, at naar man gaar til dette, har man Ejendomsskyld fremdeles. Men det har man ikke, man har den hverken formaliter eller realiter. Det har man ogsaa set. I 1916 vedtog man fra konservativ Side et Program, hvori der stod: Ved en Revision af Skattelovgivningingen bør den omdannes saaledes, at en Del af Skatterne paa Landejendomme hviler paa selve Jorden. Men man kan jo ikke lade Skatten hvile paa selve Jorden uden at vurdere den; ellers ved jeg ikke, hvordan man skal faa Jordværdien at vide. I den konservative Presse har man under Mærket C. M. gjort opmærksom paa, at dette Programpunkt er opfyldt fuldt ud; man tager nemlig ikke andet Fradrag ved Ejendomsskyldvurderingen end for Bygningen. Det er rigtigt, det er det, man er gaaet til nu. Men at man, den Gang man lagde Programmet, havde den Opfattelse, er jeg noget i Tvivl om. Jeg har i alt Fald ikke tidligere hørt fremsat fra den Side, at Fradraget i den daværende Ejendomsskyld kun skulde omfatte Bygningerne. Jeg har aldrig hørt det omtale, før vi kom til Behandlingen af Loven om Beskatning af fast Ejendom til Staten. Tværtimod, jeg har i de Konservatives Betænkning fra Foraaret 1925 set utrykkelig fastholdt, at Ejendomsskylden var den bedste Vurdering, man havde, det var i Ejendomsskylden, man skulde samle al Beskatning. Der var ikke et Ord om, at man skulde forlade Ejendomsskylden, saaledes som det nu er sket, selvfølgelig fordi man nu er blevet opmærksom paa, hvad jeg som Venstres Ordfører meget skarpt har understreget, at hvis man fulgte de Konser-

vatives Indstilling i Betænkningen af 1925, vilde man derved komme til en progressiv Beskatning af Jorden, saa vilde betydelige Arealer i mange Kommuner blive skattefrie. Det har man nu forstaaet fra konservativ Side, og saa har man ment, at det var bedst nu at forlade Ejendomsskylden. Det er det, der nu er sket.

Jeg skal nu gaa over til at gøre nogle Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder. Jeg udtalte mig ikke ved anden Behandling og vil nu gerne gøre opmærksom paa, hvilke Ændringer vi fra vor Side har ment at kunne tiltræde, og hvorfor vi har kunnet tiltræde dem.

I Forslaget var der indsat den Bestemmelse, at for hver Ejendom skulde der kunne fradrages efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse 3 000—10 000 Kr. i Bygningsværdien, og endvidere skulde der kunne fradrages 2 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed udover een. Det er blevet ændret saaledes, at for Københavns Vedkommende kan man tage et Fradrag af 3 000—10 000 Kr. og tage 1 000 Kr.s Fradrag for hver Lejlighed, der er i en Bygning udover een; for Købstædernes Vedkommende kan man gaa fra 3 000 Kr. til 8 000 og for Landets Vedkommende fra 3 000 til 5 000. Disse forskelligartede Fradrag er nødvendige af Hensyn til Kommunernes forskelligartede Konstruktion, forskelligartede Opbygning. Venstre havde oprindeligt ment, at man kunde tage 3 000—6 000 Kr.s Fradrag baade i By og paa Land, men efter nærmere Undersøgelse har vi ment, at der er en afgørende Forskel paa Hovedstad, Købstæder og Landet, og derfor tror jeg ogsaa, at dette Forslag nogenlunde vil ramme det rigtige.

Bestemmelsen om, at der for alle efter denne Lovs Ikrafttræden eller efter 1. Juli 1916 opførte Beboelsesbygninger skal gøres et skattefrit Fradrag paa 12 000 Kr., havde vi jo stillet Ændringsforslag om at stryge. Det blev ikke vedtaget i dette Ting, men naar vi stemmer for Lovforslaget, er det under den udtrykkelige Forudsætning, at det kommer tilbage fra Landstinget uden denne Bestemmelse eller ikke bliver til Lov. Den Bestemmelse kan nemlig ikke vedtages i Landstinget, idet jeg gaar ud fra, at de Konservative vil stemme mod Loven ligesom her og Venstre ogsaa, hvis den Bestemmelse ikke kommer ud. Naar vi ikke har kunnet gaa med til den Bestemmelse, har det den ganske bestemte Aarsag, at hvis man for hver Lejlighed skulde tage et Fradrag paa 12 000 Kr., vilde det paa Landet kunne faa meget ejendommelige Konsekvenser. Hvis en Mand bygger et nyt Stuehus, kan